

nighedsudvalget kan komme tilstede, uden i Virkeligheden at være haaren frem af en Mening, der kan siges i fjerneste Maade at være en Afspæilning af den Stemning, der er den herskende i Menigheden, fordi nemlig Sandsen ikke er tilstrækkelig vakt, og man ikke tror, at Valget i Virkeligheden faar nogenjomhelst Betydning. Jeg skal indrømme, at man ganske vist i saa Tilfælde undervurderer Betydningen deraf, det maa jeg indrømme den høitærede Minister; men de have en vis Besøielse til at undervurdere Betydningen deraf, netop naar der henvises til Ministerens Velvillie, forsaavidt der ikke opnaas Enighed.

Scholer: Det kan jo vel være, at Mindretallet har udtalt sig noget vel stærkt ligesaa velsom den ærede Minister, naar de talte om de sjeldne eller hyppige Tilfælde. Men naar den ærede Minister mener, at der i de fleste Tilfælde bliver Enstemmighed, saa mener jeg, at det ikke kan skade, om der kommer til at staa „tre Fjerdedele“; og naar den ærede Minister fremdeles mener, at en Fremtidsminister i de allerfleste Tilfælde vil lade det være sig magtpaaliggende at tage Majoritetens Forslag til Følge, — ja, det var jo meget ønskeligt, om man altid kunde være sikker derpaa, — saa kan det jo heller ikke skade, at der i Loven staar tre Fjerdedele. — Naar det ærede 11te kongevalgte Medlem (Carlsen) frygtede for, at Minoriteten kunde blive paatvungen en Præst mod sin Villie, saa er det ganske vist Noget, jeg ikke er blind for, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor en virkelig opvakt Minoritet kan blive paatvungen en Præst imod sin Villie, men jeg er i saa Henseende af samme Mening som min ærede Medforslagsstiller, idet jeg nemlig ikke ser, paa hvilken Maade man her kan sikke Minoriteten. Man kan imidlertid ogsaa tænke sig en Minoritet af en anden Slags; der er jo altid i saadanne Tilfælde, hvor flere Mennesker skulle virke i Forening, Nogle, der have Lyft til at være i

Opposition, nogle — jeg tør vel kalde dem Kraftlere, der altid ville opponere mod, hvad Flertallet vil, og saa vilde det være uheldigt, om det store Flertal skulde være afhængigt af en saadan enkelt stridbar Karakter. Det kunde vel ogsaa tænkes, at der kunde komme en Minoritet tilstede af andre, mindre heldige Grunde; man har saaledes ikke saa sjældent set Tilfælde, hvor den Ret, Sognene have med Hensyn til Beskikkelsen af deres Skolelærere, af Mindretallet i Sogneraadet er bleven benyttet til at sætte et Valg igjennem af personlige Grunde, og man kan vel ogsaa ved et Præstevalg tænke sig, at der kan være en saadan lille Minoritet, der af ganske personlige, private Hensyn kan ville have en Mand, som den store Majoritet ikke ønsker, og saa vil det dog være uheldigt, hvis en saadan lille Minoritet skulde kunne modsætte sig den store Majoritets Dnske. — Det har ogsaa været en stærk Spore, et stærkt Motiv for Mindretallet, at man vilde søge at komme Folkethinget saa meget som muligt imøde for derved at gjøre det mere muligt at faae Loven ud; thi, dersom Rigsdagens tvende Afdelinger saaledes vedbliver at staa skarpt mod hinanden og ikke ville give en Tomme efter fra nogen Side, kan man jo slet ikke vente at faae Loven ud, og jeg sætter saa stor Pris paa en saadan Lov, at jeg endog, naar ikke Andet kunde være, vilde tage Loven, som Majoriteten har foreslaaet den; men jeg maa dog fastholde, at selv om dette Hensyn ikke var, tror jeg, at Loven vilde være heldigere, naar den blev ændret i Overensstemmelse med Minoritetens Forslag. Og hvad angaar, at den høitærede Minister anerkjendte det som et Fremskridt, en Forbedring ved Loven, naar vi foreslaa, at over Halvdelen af Menighedsmedlemmerne skal deltage i Valget, saa maa jeg sige, at jeg rigtignok anser det for en væsentlig Forbedring; thi, er der ikke i Menigheden saa stor Sands for, hvem der skal være dens Præst, at i det Mindste Halvdelen af Menighedsmedlemmerne vil deltage i Valget, tror jeg ikke, at en saadan Menighed har